

GŁOWA RAMIONA KOLANA PIĘTY. PIOSENKA

Anna Kentnowska
Rafał Otręba

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania języka niemieckiego dla I etapu edukacyjnego

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Elżbieta Witkowska
Recenzja merytoryczna – dr Danuta Koper

Redakcja językowa i korekta – Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna – Editio

Warszawa 2019
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat lekcji:

Głowa ramiona kolana pięty. Piosenka.

Grupa/miejsce i czas trwania lekcji:

Klasa 2 szkoły podstawowej – wariant podstawy programowej I.1. (Klasy I–III) /sala lekcyjna /1x45 minut

Cel główny:

Uczeń poznaje podstawowe nazwy części ciała, na podstawie piosenki: Kop, Schultern, Knie und Fuß.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- współdziela w parach,
- układa informacje w odpowiedniej kolejności,
- rozwija umiejętności ITP.

Metody/Techniki/Formy pracy

Piosenka, metoda obrazowa, gra, praca indywidualna, w parach.

Środki dydaktyczne

Piosenka: <https://www.youtube.com/watch?v=vyTNUVCdUzw>, karty pracy, tablica multimedialna, komputer z dostępem do Internetu.

Opis przebiegu lekcji

Czynności organizacyjne

Nauczyciel wita się z uczniami i sprawdza obecność.

Wprowadzenie do tematu

Nauczyciel rozpoczyna zajęcia od puszczenia melodii, którą uczniowie znają. Uczniowie odgadują, o czym może być piosenka. Nauczyciel wyjaśnia uczniom temat i cele lekcji.

Prezentacja i ćwiczenia językowe

Uczniowie pracują w parach, otrzymują teksty piosenek w formie porozcinanych karteczek. Ich zadaniem jest ułożenie ich w prawidłowej kolejności. Nauczyciel prosi uczniów o powstanie. Uczniowie powtarzają za nauczycielem tekst piosenki, pokazując na poszczególne części ciała.

Uczniowie grają w grę komputerową, ich zadaniem jest jak najszybciej ułożyć ludzika. Każda część ciała podpisana jest w języku niemieckim. Uczniowie podchodzą do tablicy

pojedynczo. Po tym zadaniu uczniowie powtarzają za nauczycielem wszystkie nazwy części ciała. Następnie uzupełniają indywidualnie kartę pracy.

Część podsumowująca

Po tym ćwiczeniu wszyscy wychodzą na środek, tworząc krąg. Wszyscy śpiewają piosenkę „Kopf, Schultern, Knie und Fuß” w wersji karaoke.

Zadanie domowe

Zadanie domowe polega na narysowaniu w zeszycie najśmieszniejszego ludzika i podpisaniu w języku niemieckim nazw części ciała. Uczniowie mają termin 2 tygodnie na nauczenie się piosenki.

Ewaluacja

W części ewaluacyjnej uczniowie podchodzą do dwóch pojemniczków, do których rzucają smutne, bądź uśmiechnięte emotki.

Komentarz metodyczny

1. Uczniowie słuchają piosenki bez widocznych napisów podczas pierwszej próby ułożenie prawidłowej kolejności tekstu. W czasie drugiej próby wyświetlany jest tekst, aby każdy miał szansę na wykonanie zadania.
2. Uczniowie powtarzają tekst bez, a następnie z linią melodyczną.
3. Uczniowie wykonują kartę pracy indywidualnie. Za każde poprawne wykonanie zadania każdy uczeń otrzymuje uśmiechniętą pieczętkę. (Każdy nauczyciel może ustalić na początku roku szkolnego, że 5 uśmiechniętych pieczątek oznacza B).
4. Jako dodatkowe zadanie uczniowie obrysowują kontury ciała kolegi/koleżanki na dużym arkuszu szarego papieru i podpisują części ciała oraz dodają oczy, uszy, nos, usta i dorysowują ubranie. Zadanie może być wykonane w parach, bądź grupach 3–4-osobowych. (Ćwiczenie wykracza poza podstawę programową).
5. Piosenkę z pamięci uczniowie mogą śpiewać w parach w wersji karaoke.
6. Dostosowanie wymagań do uczniów ze SPE: w pracy z uczniami z dysfunkcją nauczyciel powinien bezpośrednio zwracać się do ucznia, być skierowany do niego twarzą, nie powinien przemieszczać się po klasie. W trakcie prezentacji nowej piosenki uczeń otrzymuje transkrypcję nagrania. Odpytanie ucznia z piosenki powinno przebiegać w wersji z napisami, gdyż może mieć on problem z pamięciowym przyswojeniem tekstu.